

"Mânevî bir ihtarla bir iki ince meseleyi size yazıyorum. Ehl-i Sünnetin selâmet ve necatı için edilen pek çok duaların şimdilik âşikâre kabulleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi." Mektubun tarihi ve muhtevası hakkında bilgi verir misiniz?

"Mânevî bir ihtarla bir iki ince meseleyi size yazıyorum."

"BİRİNCİSİ"

"Geçen Ramazan-ı Şerifte, Ehl-i Sünnetin selâmet ve necatı için edilen pek çok duaların şimdilik âşikâre kabulleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi."

"Birincisi: Bu asrın acip bir hassasıdır. (HAŞİYE) Bu asırdaki ehl-i İslâmın fevkalâde safderunluğu ve dehşetli cânileri de âlicenâbâne affetmesi; ve bir tek haseneyi, binler seyyiatı işleyen ve binler mânevî ve maddî hukuk-u ibâdı mahveden adamdan görse, ona bir nevi taraftar çıkmasıdır. Bu suretle, ekall-i kalîl olan ehl-i dalâlet ve tuğyan, safdil taraftarla ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatâsına terettüp eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine, belki teşdidine kader-i İlâhiyeye fetva verirler; "Biz buna müstehakız" derler."

"Evet, elması bildiği (âhîret ve iman gibi) halde, yalnız zaruret-i kat'îye suretinde şişeyi (dünya ve mal gibi) ona tercih etmek ruhsat-ı şer'îye var. Yoksa, küçük bir ihtiyaçla veya hevesle veya tamâh ve hafif bir korkuyla tercih edilse, eblehâne bir cehalet ve hasârettir, tokata müstehak eder."

"Hem âlicenâbâne affetmek ise, yalnız kendine karşı cinayetini affedebilir. Kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkalarının hukukunu çiğneyen cânilere afüvkârâne bakmaya hakkı yoktur, zulme şerik olur."

"HAŞİYE : Yani, elması elmas bildiği halde, camı ona tercih eder."(1)

Bu mektup takriben 1932-1938 yılları arasında yazılıyor. Burada kastedilen

iki duadan birisi, safderun insanların bazı zalim ve münkir idarecileri, bazı iyiliklerinden dolayı lehinde dua ederek onları manen desteklemesidir. Diđeri ise o zalim ve münkir idarecilerin mahvı için yapılan duadır. Çođunluđun o zalimlerin lehinde dua etmesi ,karşı duanın geri çevrilmesine sebebiyet veriyor. Halbuki bu tarihlerde ehlişünnet inancına ve şiarlarına çok ağır darbeler indirilmekte idi, ezan ve kametin Türkçe okunması gibi.

Üstad Hazretleri bu mektupta kendi dualarının neden geri çevrildiğinin manevi gerekçelerini izah ediyor.

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(19. Mektup\)](#).